

Kázeň z evanjelických služieb Božích v Bratislave (Lamač/NK), **Nedeľa večnosti – posledná v cirkevnom roku**; 22. 11. 2020, 10.00/18.00, čítaný text: Zjavenie Jána 21, 10 . 11a . 15 – 16; 22, 3 – 5; ES 211, 687, 696; A 68

Zjavenie 21, 2 . 22 – 27: „² A videl som sväté mesto, nový Jeruzalem, zostupovať z neba od Boha, pripravený ako nevestu vyzdobenú svojmu ženíchovi. ...²² Ale chrám som v ňom nevidel, lebo Pán Boh vševládny a Baránok mu je chrámom.²³ Mesto nepotrebuje ani slnko, ani mesiac, aby mu svietili, lebo sláva Božia ho osvecuje a Baránok mu je sviecou.²⁴ V jeho svetle budú chodiť národy a králi zeme doň vnesú svoju slávu.²⁵ Jeho brány nebudú zatvárať vo dne, veď noc tam nebude.²⁶ A vnesú doň slávu a poctu národov,²⁷ a nevojde doň nič nečisté, ani kto pácha ohavnosť a lož; (vojdú doň) len tí, čo sú zapísaní v Baránkovej knihe života.“

Milí bratia a milé sestry!

Istý muž spomínal na výpadky elektriny, ktoré zažil počas misie v Afrike. Neraz náhle potemnel dom, v ktorom býval, domy v susedstve i celá mestská štvrť. Ľudia sa snažili núdzovo si pomôcť baterkami a sviečkami, no obvyklé zdroje svetla chýbali. Bolo to nielen nepohodlné, ale aj desivé. – Totálna temnota! Akou krásnou bola chvíľa, keď sa svetlo náhle opäť rozžalo a dom sa rozžiaril. Všetci sa tešili.

Toľko skúsenosti z Afriky.

V uplynulých storočiach však ľudia všeobecne nemali silnejšie umelé osvetlenie, na aké sme dnes bežne zvyknutí. Život bol oveľa ťažší a v noci aj hrozivejší. Temnota vzbudzovala strach. Preto, **keď sa začalo stmievať, sa brány miest pevne uzavreli, aby do nich nevnikli ľudia, ktorí by pod rúškom tmy páchali zlo.** Naopak, ranné brieždenie a svetlo nového dňa, prinášali pokoj, zaháňajúci nočný strach a neistotu.

Texty Biblie vznikli dávno pred elektrifikáciou. Niet teda divu, že Boh ukázal svojmu služobníkovi Jánovi vo videní **nebo ako navždy jasne osvetlené mesto.** Podľa tohto videnia **bude v nebi vždycky deň.** Brány nebeského Jeruzalema nebudú zatvárať, veď noc tam nebude. V jasnom večnom svetle bude mesto slávne žiariť ako kráľovský palác. Sväté mesto, nový Jeruzalem, bude ozdobený ako nevesta pre svojho ženícha v svadobný deň (v. 2). **Žiaden súmrak, temnota ani noc tam nebude. Nebude v ňom hriech, lož, spory, vojny. Nik v ňom nebude trpieť. Boh zotrie aj poslednú slzu z očí** (Zjav 21, 4).

To, aké to bude v nebi, prevýši naše najlepšie a najsmelšie očakávania a predstavy.

Kniha Zjavenia Jána je bohatá na **obrazy**, ktoré na jednej strane **sú pokusom priblížiť to, čo je našimi slovami**

neopísateľné. Na druhej strane **obrazy neba vyličené v Písme svätom nechal Pán Boh namaľovať vo formách a farbách nášho pozemského sveta. Ved' inak by sme nebu vonkoncom nemohli rozumieť.**

Nebeský Jeruzalem má pôdorys obrovského štvorca. Kým aj najväčšie staroveké mestá mali z jedného konca na druhý maximálne niekoľko desiatok km, strana štvorca pôdorysu nebeského Jeruzalema meria 2400 km (cca Bratislava – Lisabon). Týmto obrovským rozmerom Božie slovo naznačuje, že **nebeský Jeruzalem je mestom, do ktorého sa zmestí nedozerné množstvo ľudí, nie len hŕstku vyvolených.** Kocka bola v staroveku telesom dokonalosti. [Nebeský Jeruzalem, zobrazený v Jánovej vízii ako obrovská kocka](#), považujú niektorí biblisti za [symbol pevného, stabilného vzťahu s Bohom](#). **Nech kamkoľvek vrhneme štvorhrannú vec, bude vždy pevne stáť. Tak aj Kristovi verní sú pevní vo viere v dobách dobrých i zlých, vo chvíľach šťastia i hrozných protivenstiev.**

V 1. Korintským 2, 9 čítame: „*Ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú.*“ Obrazy neba v Zjavení presahujú naše túžby, priania a predstavy o nebi: Je tu nádherne a jasne osvetlené mesto, je tu kráľovská

hostina, rajsá príroda, dokonalý pokoj, život trvalo zbavený stresu. Je tu opätovné stretnutie sa s ľuďmi, od ktorých nás smrť bolestne odlúčila.

Pri všetkých víziách a snoch o nebi neprehliadnime, **čo je to najlepšie v nebi:** Ján o tom píše: „*Ale chrám som v ňom nevidel, lebo Pán Boh vševládny a Baránok mu je chrámom. Mesto nepotrebuje ani slnko, ani mesiac, aby mu svietili, lebo sláva Božia ho osvecuje a Baránok mu je sviecou.*“ **V nebi je chrámom a svetlom sám Boh. To najlepšie v nebi je Božia osobná veľkolepá prítomnosť.**

V nebi budeme pri Otcovi a Jeho Synovi Ježišovi Kristovi – Božom Baránkovi tak blízko, že na to, aby sme poznali Božiu slávu, nebudeme potrebovať Božie stvorenie – slnko. Tu na zemi nám užitočne slúžia naše kostoly a bohoslužobné priestory. V nebi nebudeme potrebovať ani zvláštnu budovu pre konanie služieb Božích. V nebi totiž budeme vždy v Božej blízkosti. Budeme Bohu ešte bližšie, ako v chráme či inde na zemi počas služieb Božích.

To najlepšie v nebi je skutočnosť, že Boh nám bude taký blízky a Ježiš nám bude taký blízky, že od Pána už nikdy nebudeme oddelení. Túto radostnú zvesť nám pripomína Nedeľa večnosti. – Máme sa na čo tešiť!

Predsa, **zostávajú ešte dve otázky.**

Prvá otázka: Kto príde do neba? – Odpovedá na ňu Zjavenie Jána 21, 27: „*Nevojde doň nič nečisté, ani kto pácha ohavnosť a lož.*“ Beda – nebo nie je pre hriešnikov! **Kto doň teda môže vojsť?** Božie slovo pokračuje: „*(Vojdú doň) len tí, čo sú zapísaní v Baránkovej knihe života.*“ Čiže **tí, ktorí boli pokrstení a vo viere v Pána Ježiša vytrvali.** Do neba vojdú iba tí, hriechy ktorých obmýva krv Baránka Božieho. **Tí, ktorí sa nespoliehajú na svoju spravodlivosť, na svoje zásluhy, ale na Pána Ježiša Krista, za nás obetovaného.** Len Kristom očistení od hriechov sme si schopní vstúpiť do neba – do Božej prítomnosti.

Byť svätý pre kresťana neznačí, že je bez chyby. Znamená to, že už nepatrí svetským spôsobom zmýšľania a konania, ale patrí Svätému – Bohu. Nie preto, že my sme sa tak rozhodli, ale preto, že Pán Boh sa rozhodol pre nás, že On si nás vyvolil, očistil, že nás ospravedlnil, vykúpil, spasil.

Iba ako svätí sme schopní prísť do Božej prítomnosti. No svätými sa nestávame našimi skutkami, naším úsilím o zmenu života, ale preto, že Boh nás učinil spravodlivými a svätými skrze svojho Syna Pána Ježiša. **Naša odvaha nazývať sa svätými neplynie z nášho snaženia, ani z mravného života, ale z toho, že patríme Svätému-Bohu. Je to sťa vzťah Slnka a planét.** Slnko má svoje svetlo – svoju „svätosť“. My máme svätosť od Boha iba

prepožičanú, podobne ako planéty svetlo od Slnka. Svätosť máme iba vo vzťahu k Božej svätosti.

Druhá otázka: Čo nám pomôžu úvahy o sláve neba v našich pozemských denných problémoch a starostiach? – Keď ochorieme, keď máme problémy vo vzťahoch s inými ľuďmi, keď máme finančné ťažkosti, keď sa nám nedarí tak, ako iným...?

Nádej na večný život v Božej blízkosti v nebi, veriaceho človeka posilňuje. Vo svetle večnosti sa aj najväčšie problémy stávajú znesiteľnejšími. Myslieť na nebo a tešiť sa naň, nie je únik zo sveta. Naopak, ako napísal C. S. Lewis: „*Z histórie zistíš veľmi ľahko, že pre svet, v ktorom práve žili, urobili vždy najviac kresťania, ktorí mysleli na ten budúci.*“ O nebi, o večnosti v cirkvi nehovoríme, aby sme aspoň na chvíľu unikli od našich povinností a starostí, ale práve preto, že pre tento svet urobili najviac ľudia, ktorí mysleli na ten budúci.

Nemáme utekať zo sveta, ale máme verne konať naše poverenie od Boha (Matúš 28, 19 – 20). Ešte síce nevidíme plnosť Božej slávy, ale dôverujúc sľubu Pána Ježiša: „*Ajhlá, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta*“ (Matúš 28, 20b) **žijeme s nohami na zemi a hlavou-mysľou v nebi.** Amen.

Pramene: Jiří Mrázek: *Zjevení Janovo* (vyd. CBS AV ČR a UK v Prahe v spolupráci s ČBS, Praha 2009);

Luděk Rejchrt: *Apokalypsa – aneb zpěv o naději* (vyd. Nový život, Praha 1994 v spolupráci s naklad.
Svitáni; a s myšlenkami M. Kriesera: **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**)